

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

14 юли 1981 година

„Забрана на нощния труд в хлебопекарните”

По дело 155/80

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Amtsgericht, Wiesbaden, (Германия), по производството, висящо пред този съд, срещу

Sergius Oebel

относно тълкуването на членове 7, 30 и 34 от Договора за ЕИО,

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н Mackenzie Stuart, Г-н Т. Коорtmans, председатели на състав, г-н А. О'Кееffe, г-н G. Bosco, г-н А. Touffait,

г-н О. Due, г-н U. Everling, г-н А. Chloros, съдии,

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н А. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 22 април 1980 г., което бе получено в Съда на 2 юли 1980 г., Amtsgericht (Районен съд) Висбаден е отнесъл до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО два преюдициални въпроса относно тълкуването на членове 7, 30 и 34 от Договора, за да определи съответствието с правото на Общността на националните норми относно нощния труд в хлебопекарните.

2. Тези въпроси бяха повдигнати в рамките на съдебно преследване във връзка с нарушение на член 5 от немския Закон относно работното време в хлебопекарните (Gesetz Über die Arbeitszeit in Backereien und Konditoreien), с измененията от 23 юли 1969 г.

3. Член 5, параграф 1 от посочения по-горе закон предвижда по същество, че е забранено в работни дни да се полага нощен труд във връзка с производството на обикновени и фини хлебни изделия в промеждутъка от 22.00 до 04.00 часа освен при условията на някои изключения. Член 5, параграф 5 забранява превоза на обикновени и фини хлебни изделия за доставка до потребителите или до пунктове за продажба на дребно в промеждутъка от 22. 00 до 05.45. Според германското правителство, тази забрана не се отнася до превоза и доставката до търговци на

едро, посредници като продавачи на хляб, дистрибутори на обикновени и фини хлебни изделия или на складове, които са собственост на предприятието.

4. Съгласно становищата на страните по делото, и по-специално тези на германското правителство, разглежданото законодателство е предназначено основно да защити работниците в малките и средни хлебопекарни, които нямат достатъчен персонал, за да могат да организират работа на смени, срещу непрекъснатия нощен труд, който би могъл да увреди тяхното здраве. Целта на разширяването на обхвата на тази забрана по отношение на големите предприятия в тази промишленост, които могат да организират работа на смени, е да се защити малкия семеен бизнес срещу търговската конкуренция.

5. Като вярва, че това законодателство би могло да бъде несъвместимо с правото на Общността, доколкото то пречи на навременната доставка на пресни обикновени и фини хлебни изделия в държавите-членки, които граничат с Федерална република Германия и по този начин създава нарушаване на конкуренцията в рамките на Общността, Amtsgericht, Wiesbaden е отправил следните въпроси:

„1. Трябва ли член 7 от Договора за ЕИО да се тълкува в смисъл, че е налице нарушаване на забраната относно дискриминацията, ако посредством законова разпоредба някоя държава-членка на Общността създава положение, което значително влошава конкурентоспособността на нейните собствени граждани в сравнение с гражданите на други държави-членки?

2. Трябва ли членове 30 и 34 от Договора за ЕИО да се тълкуват в смисъл, че последиците от член 5 от Gesetz Über die Arbeitszeit in Bäckereien (Закона за работното време в хлебопекарните) по отношение на износа и вноса на пресни хлебни изделия трябва да се приемат като мерки, с равностоен на количествени ограничения ефект върху вноса или върху износа?“

По първия въпрос

6. От основанията, посочени в определението за препращане на първия въпрос е ясно, че неговата цел е да се установи дали нормите на една държава-членка, която граничи в някои области с други държави-членки, в които няма подобни норми, водят до нарушаване на конкуренцията във вреда на търговците, които са установени на територията на първата държава, трябва да се приемат за дискриминационни съгласно член 7 от Договора.

7. Както Съдът няколкократно е постановявал, последно в своето Решение от 30 ноември 1978 г. (по дело 31/78 Bussone, Recueil, стр. 2445), принципът за не-дискриминация, който се съдържа в член 7, не се накърнява от нормите, които не се прилагат на основание националност на търговците, но на основание на тяхното местонахождение.

8. Следователно, че националните норми, които не правят разлика, пряко или косвено, на основа националността на тези, които са обект на тези норми, не нарушава член 7, дори ако те засягат конкурентоспособността на търговците, които влизат в техния обхват.

9. Освен това, както Съдът е постановил в свое Решение от 3 юли 1979 г. (по съединени дела 185 до 204/78 Van Dam, Recueil, стр. 2361), не може противно на принципа за недискриминация да се поддържа прилагането на национално законодателство, само защото други държави-членки вероятно прилагат по-малко строги правила.

10. Отговорът на първия въпрос, следователно, трябва да гласи, че член 7 от Договора за ЕИО трябва да се тълкува като забраняващ само дискриминацията, основана на националността на търговците. Следователно, не е налице нарушение на член 7, дори ако, посредством законова разпоредба, която не прави разграничение, пряко или косвено, на основание националност, дадена държава-членка създаде положение, което засяга конкурентоспособността на търговците, които са установени на нейна територия в сравнение с търговците, които са установени в други държави-членки.

По втория въпрос

11 С втория въпрос националният съд пита дали последиците на националното законодателство относно работното време в хлебопекарните, като разглеждания немски закон, във връзка с износа и вноса на пресни хлебни изделия, трябва да се смятат за мерки, имащи равностоен на количествени ограничения ефект върху вноса и износа по смисъла на членове 30 и 34 от Договора.

Относно ограничаването на производството

12. Не може да се оспорва, че забраната в хлебната и сладкарската промишленост относно работата преди 04.00 часа сама по себе си съставлява легитимен елемент на икономическата и социалната политика, който съответства на целите на обществения интерес, преследвани от Договора. Всъщност, тази забрана е предназначена да подобри работните условия в една очевидно чувствителна индустрия, в която производственият процес разкрива особени характеристики, произтичащи, както от естеството на продукта, така и от навиците на потребителите.

13. Поради тези причини, няколко държави-членки на Общността, както и няколко не-държави-членки са въвели сходни правила относно нощния труд в тази индустрия. в тази връзка е подходящо да се упомене Конвенция № 20 на Международната организация на труда от 8 юни 1925 г. за нощния труд в хлебопекарните, която, при условията на някои изключения, забранява производството на хлебарски, тестени сладкарски продукти или сходни продукти през нощта.

14. Обвиняемият твърди, че забраната за производството на обикновени и фини хлебни изделия преди 04.00 часа съставлява пречка пред износа, която е забранена съгласно член 34 от Договора. Твърди се, че това е случаят най-вече по отношение на продуктите, които трябва да бъдат доставени пресни и навреме за закуска, и които, следователно, трябва да бъдат произведени през нощта преди деня, в който се предлагат за продажба.

15. Въпреки това, както Съдът вече е постановил в свое Решение от 8 ноември 1979 г. (по дело 15/79 Groenveld, Recueil, стр. 3409), член 34 от Договора за ЕИО се отнася до национални мерки, които имат като свой специфичен предмет или действие ограничаването на търговски потоци и следователно създаването на разлика в третирането между вътрешната търговия на дадена държава-членка и нейната износна търговия, по начин, който представлява особено предимство за националното производство или за вътрешния пазар на въпросната държава.

16. Това, очевидно, не е така в случая на норми като разглежданите, които са част от икономическата и социалната политика и се прилагат посредством обективни критерии спрямо всички предприятия в дадена индустрия, които са установени в рамките на националната територия, без да водят до каквито и да било разлики в третирането, основани на националност на търговците и без да се прави разграничение между вътрешната търговия на въпросната държава и износната търговия.

Относно ограниченията на превоза и доставката

17. Обвиняемият също така оспорва забраната, включена в нормите за нощния труд, разглеждани пред националния съд, относно превоза и доставката на обикновени и фини хлебни изделия до потребители и магазини за продажба на дребно преди 05.45 часа. Той твърди, че тази забрана съставлява мярка, която има равностоен на ограничения ефект, както върху вноса, така и върху износа, тъй като, от една страна, тя възпрепятства производителите, които са установени в други държави-членки, да доставят изделията си навреме на потребителите и магазините за продажба на дребно във Федерална република Германия, докато, от друга страна, производителите, които са установени във Федерална република Германия, са възпрепятствани да доставят навреме в другите държави-членки.

18. Според германското правителство, единствената цел на забраната върху превоза и доставката преди 05.45 часа е да се гарантира съответствие със забраната върху производството през нощта, която иначе не би подлежала на ефективен контрол от страна на органите. От съществено значение е да се разпростре забраната и тя да обхваща продукти, с произход от други държави-членки, тъй като иначе производителите, които са установени в Германия, биха били поставени в неблагоприятно положение по отношение на конкуренцията от чужбина, което би било в противоречие с принципа за равенство. Следователно, ако продуктите от други държави-членки биха били освободени от подобна забрана, би било невъзможно не само да се поддържа забраната за националните продукти, но също така да се поддържат ограниченията относно производствените часове.

19. В тази връзка, трябва да се отбележи, че ограничителният ефект на правилата за контрол на времето за превоза и доставката на обикновени и фини хлебни изделия във връзка с контрола на часовете, когато тези продукти могат да бъдат произведени, трябва да се оценява в контекста на техния обхват.

20. Ако подобни норми бъдат ограничени до превоза за доставка само на индивидуални потребители и пунктове за продажба на дребно, без да се засягат превоза и доставката до складове или посредници, те не биха имали ефекта на ограничаващи вноса или износа между държави-членки. В този случай, всъщност,

търговията в рамките на Общността остава възможна по всяко време, при действието на единственото изключение, че доставките до потребителите и продавачите на дребно са ограничени в еднаква степен за всички производители, независимо от мястото, където те са установени. Съгласно тези обстоятелства, такива правила не противоречат на членове 30 и 34 от Договора.

21. Отговорът на втория въпрос трябва, следователно, да гласи, че членове 30 и 34 от Договора за ЕИО не се прилагат спрямо националните правила, които забраняват производството на обикновени и фини хлебни изделия и също така техния превоз и доставка до отделни потребители и пунктове за продажба на дребно през нощта до определен час.

По съдебните разноски

22. Разходите, направени от германското правителство, френското правителство и Комисията на Европейските общности, които представиха становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени от страна на Amtsgericht, Wiesbaden с Определение от 22 април 1980 г. реши:

1. Член 7 от Договора за ЕИО трябва да се тълкува като забраняващ само дискриминацията, основана на националността на търговците. Следователно, не е налице нарушение на член 7, дори ако, посредством законова разпоредба, която не прави разграничение, пряко или косвено, на основание националност, дадена държава-членка създаде положение, което засяга конкурентоспособността на търговците, които са установени на нейна територия в сравнение с търговците, които са установени в други държави-членки.

2. Членове 30 и 34 от Договора за ЕИО не се прилагат спрямо националните правила, които забраняват производството на обикновени и фини хлебни изделия и също така техния превоз и доставка до отделни потребители и пунктове за продажба на дребно през нощта до определен час.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 14 юли 1981 година.

Подписи